

SS
YH
YH
K
E

II / 2019

**Kilon Kipinöiden
lippukuntalehti**

ISSN 1459-2207

Nro 2/2019
13. vuosikerta

Käyntiosoite: Puistomäki 3, Kilo
Postiosoite: Puistomäki 3, Kilo

Päätoimittaja:

Milla Muhonen
044 0757259

milla.muhonen@kilonkipinat.fi

Lehteä tekemässä olivat:

Tiira-vartio
Riekko-vartio
Liisa Harve
Nea Heikkinen
Mika Muhonen
Juha Rauhala
Markus Tyrkkö

Kannen kuvat:

Milla Muhonen

Julkaisija:

Partiolippukunta
Kilon Kipinät ry

Espoo 2019

Nyt kun piparin tuoksu täyttää nenän ja korvissa soi joululaulut, ajattelin että olisi hyvä hetki kirjoittaa Sinulle. Yhteinen vuotemme on pian ohi joululoman koittaessa ja haluaisin nyt hieman muistella, millainen vuotemme oli.

Olet ollut täynnä uusia ystäviä ja elämyksiä. Viikottain kokouksissa on opittu uusia asioita ja nähty kavereita. Kilpailuissa ja vaelluksilla osallistujat ovat päässeet haastamaan itseään. Tässä lehdessä on kaksi vaellusjuttua, jotka löytyvät sivuilta 4-6 ja 8.

Syksyn tullen uusi kausi käynnistyi ja ryhmiin tuli uusia kavereita. Uskon, että jokainen on päässyt tutustumaan ainakin yhteen uuteen kaveriin. Kavereita on saattanut löytyä myös erinäisistä tapahtumista ja esimerkiksi kesäleiri Pihkalta. Heinäkuun helteistä nautittiin yhdessä muiden järeäläisten kanssa ja tunnelmiin voi palata tässä lehdessä sivulla 9.

Jokainen on varmaankin päässyt myös kokemaan jotakin uutta. Olet kenties tarjonnut mahdollisuuden nukkua ensimmäistä kertaa laavussa tai oppia tekemään uuden solmun. Ja tässä joulun alla jokainen on päässyt myymään adventtikalentereita ja samalla uskaltanut puhumaan tuntemattomillekin.

Minulle partio on ennen kaikkea uusien asioiden kokemista ja

Arvoisa partiovuosi 2019

oppimista. Jokainen tapahtuma on uusi mahdollisuus tutustua muihin partiolaisiin ja kehittää itseään.

Haluan vielä kiittää tästä vuodesta jokaista, joka on ollut mukana toiminnassa tavalla tai toisella. On mahtavaa, että retkillä on paljon osallistujia ja että kotona on joku huolehtimassa, ettei rinkasta vain puutu ylimääräiset kuivat sukat!

Olkoon seuraava partiovuosi vähintään yhtä upea!

"Hyvää yötä,
Onni myötä,
Kiitos tästä vuodesta,
Se oli kiva!"

- Milla

Löytyväthän nämä päivämäärät kalenteristasi?

6.12. Itsenäisyyspäivän juhla
19.-23.2. EPT:n talvileiri Vinkuli
(yli 12-vuotiaat)

Vartioiden ja laumojen kokousajat:

MAANANTAI

18 – 19 Joutsenet
18 - 19.30 Riekko
18 – 19.30 Korppi

TIISTAI

17.30 – 19 Metso
18 – 19 Karhut

KESKIVIIKKO

15.30 – 17 Tiira
18 – 19.30 Kurki

Sytyke toivottaa kaikille rauhallista joulunaikaa ja onnellista tulevaa vuotta 2020!

Toulousen vaellus 4.-17.8.

Viime vuonna poikaosaston vaellus kohdistui Kaldoaivin erämaahan pohjoisesta käsin. Tuon kokemuksen perusteella alueelle lähdettiin tällä kertaa etelästä Sevettijärveltä päin, koska sinne pääsi julkisilla. Sevettijärventien toisella puolella odotti Vätsärin erämaa, joten saimme kaksi kärpäästä yhdellä iskulla. Reittiä suunniteltiin hyvien kalapaikkojen ohjaamana.

Yöjuna helteisestä etelästä kohti koleaa pohjoista lähti sunnuntai-iltana 4.8. Rovaniemeltä nousiin aamulla bussiin, joka saapui Ivaloon puolenpäivän jälkeen. Sieltä haettiin desinfiointitodistus kalastusvälineille ja syötiin lounas. Kauppatäydennysten jälkeen pikkubussi kuljetti meidät Sevettijärvelle.

Kello oli jo 18, joten vaihdoimme vaelluskengät jalkaan ja lähdimme kohti ensimmäistä nuotiopaikkaa Opukasjärvellä. Sinne oli matkaa 13 km, mutta se taittui helposti merkittyä polkua pitkin. Perillä totesimme, ettei nuotiopaikasta ole mitään iloa metsäpalavaroituksen aikaan, ja voimia oli hyvin jäljellä, joten jatkoimme matkaa kohti lisakkijärven autiotupaa. Matkalla ylitettiin jokia riippusillan ja venelossin avulla.

Venelossin avulla ylitettiin Silisjoki

Seuraavana aamuna lähdimme pois merkityltä polulta kohti suurta järveä, josta tiesimme nousseen isoja harjuksia. Aamu oli

tuulinen ja kylmä. Parin tunnin tyhjän pyytämisen jälkeen suuntasimme Silisjoelle, joka saatiin ylitettyä kiviä pitkin hyppien. Joki kulki upeissa kalliokuiluissa ja kivikoissa.

Illalla päästiin paistamaan ensimmäisiä harjuksia.

Seuraavina kahtena päivänä kalastettiin ja kuljettiin kohti koillista. Valmistimme kaloja halsterissa ja savustuspuusissa ja graavasimme osan. Kalojen lisäksi syötiin tavallisia vaellusruokia.

Erotatko harjuksen ja lohen?

Perjantaina tuli hieman nousua, kun suuntasimme Isonkivennokan ylängölle. Matkalle osuneesta järvestä nousi vaelluksen ensimmäiset taimenet. Tunturin päällä ihasteltiin maisemia, ja sitten lähdettiin etelään kohti Rousajärven autiotupaa. Puolivälissä matkaa tultiin jälleen merkitylle polulle, kun yli kolme päivää oli kuljettu maastossa ilman polkuja.

Koko poppoo Isonkivennokalla

Rousajärveltä käveltiin lauantaina melko suoraan 20 km matka Näätämöjoen Kallokoskelle. Koski oli hieno suurine kivineen ja virtausta oli moninkertaisesti verrattuna yläjuoksun Silisjokeen. Joen yli kulki riippusilta, josta pystyi myös ihailemaan juoksevaa vettä. Ahkerasta kalastuksesta huolimatta kalaa ei täältä noussut.

Sunnuntai-iltapäivästä kävelimme viimeiset 9 km kohti sivistystä Näätämöön, joka on pikkuinen kylä. Tuoreet kauppaostokset olivat tervetullutta vaihtelua kala- ja pussiruokiin. Illan auringonpaisteesta nautittiin kaupan ulkopuolella. Teltoa pystytettiin mäen taakse sadan metrin päähän kaupoista.

Maanantaiaamuna Benkku lähti bussilla kohti etelää, koska koulut alkoivat. Loppukolmikko lähti kohti Vätsärin erämaata, tiedossa olisi 12 km matka mönkijäuraa pitkin ennen kuin päästäisiin erämaa-alueen rajalle.

Vätsärin rajalla oli Uutuanjoki, joka päästiin kahlaamaan vaelluskengät riisuttuina. Sen jälkeen käveltiin 10 km pitkin upeaa Routasenkurua, jonka pohjalla kulki pieni ja paikoin erittäin syvä joki. Mäet kurun laidoilla olivat vähintään 20 metrin korkuisia, joita sai kiivetä moneen kertaan väistellessä suuria eroosiokivikoita.

Lopulta leiri laitettiin pystyyn lampien luo. Pieniä taimenia oli lammissa runsaasti, mutta vain Juha sai narratuksi niitä ylös.

Leirinuotion tunnelmaa

Seuraavana aamuna alkoi taas sataa, kun käytiin leiripaikan eteläpuolella olleella Ristijärvellä. Järven ympärillä oli jyrkät ja korkeat mäet. Kallioiset maisemat olivat odottamattoman upeita. Tässäkään järvestä ei näkynyt muuta kalaa kuin pieniä taimenia.

Aamupäivän kierroksen jälkeen palattiin leiripaikalle, kerättiin tavarat ja suunnattiin länteen järvijonoa pitkin.

Vätsäristä löytyy paljon polkuja verrattuna Kaldoaiviin. Järvien rannoilla oli myös paljon kulkijoiden tekemiä tulipaikkoja, suojattuja polttopuupinoja sekä muutamia veneitä ja kanoottejakin. Polut helpottivat kulkemista, kun vastapainoksi vastaan alkoi tulla Vätsärin tavaramerkkiä, eli suuria kivikoita ja todella paljon siirtolohkareita. Sade teki kivistä liukkaista ja hankalia kulkea, mutta ilman suurempia haavereita päästiin seuraavaan yöpaikkaan Kärsilän Tuulijärvelle erämaa-alueen rajalle.

Pilvet olivat niin matalalla, että matkalla olleelle Rovipään huipulle emme nousseet, kun maisemia ei olisi nähnyt, vaan menimme suorinta tietä tunturin kylkeä pitkin. Sateesta huolimatta saimme nuotion pystyyn kuivista risuista, ja lisäpolttopuuta saatiin nuotiopaikan vanhoista osin hiiltyneistä puista.

Keskiviikkoamuna suuntasimme kohti Sollomusjärven autiotupaa. Matkalla ihasteltiin kalastuksen lomassa järvien turkooseja, kirkkaita vesiä. Tuvalle päästyämme kävimme vielä viimeisen kerran koittamassa kalansaalista, kun ainoastaan Juha oli sitä Vätsärin puolella onnistunut saamaan. Kalaa ei tullut, mutta yhdeltä suoläntiltä löytyi ensimmäiset kypsät hillat.

Vesi oli upean turkoosia

Torstaina oli viimeinen etappi Sevettijärvelle, mikä meni nopeasti merkittyä polkua pitkin. Sevettijärven baari on kylän keskus, josta järjestyi kaikki tarvittava ennen aamulla lähtevää bussia.

Majoitus löytyi viereisestä rivitaloyksiöstä, jonka sisustus oli aitoa retroa suoraan 70-luvulta. Peseytymään päästiin baarin rantasaunaan ja samalla pulahdettiin Sevettijärveen.

Paluumatka sujui menomatkan tapaan, mutta Ivalossa vaihtoaikaa oli tällä kertaa alle tunti. Rovaniemellä oli sitten taas hyvin aikaa käydä kaupassa ennen junan lähtöä. Helsinkiin tultiin aamukuuden jälkeen. Käveltävää kertyi 98 km Kaldoaivin puolella ja 62 km Vätsärin puolella. Mukana olivat Benjamin, Juha, Markus ja Mika

Teksti: Mika

Kuvat: Mika, Markus ja Juha

Pinkki 6.10.

Joutsenet osallistuivat Espoon Partiotuen partiotaitokilpailuun lokakuun alussa. Ennen varsinaista kilpailupäivää teimme itsellemme ennakkotehtävänä kilpailussa käytettävät kruunut. Toinen ennakkotehtävä oli lippukunnan vuosikellon teko. Sijoitimme sinne erilaisia tapahtumia, kuten Sammonryöstö-lippukuntaretken, itsenäisyyspäiväjuhlan sekä tietysti myös Pinkin.

Kilpailupäivän aamu oli kirpakan kylmä, mutta sää oli muuten oikein mukava ulkoiluun. Lähdössä teimme annetuista materiaaleista, kuten sanomalehdestä, pussukan tuleville pisteillemme. Onneksi teimme ison, sillä pisteitä pussiimme kertyi aikamoinen kasa päivän mittaan.

Tehtävänanto kuunneltiin tarkasti

Rasteja oli lähdön lisäksi kuusi. Yhdellä rastilla piti nimetä partiopaidan merkkejä ja laittaa ne oikeille paikoilleen. Merkkien nimet olivat Joutsenilla hyvin hallussa, mutta niiden sijoittaminen paitaan olikin haastavampi homma. Tulevatko suoritusmerkit oikeaan vai vasempaan hihaan? Muistatko sinä?

Eräällä rastilla pääsimme veneen kyytiin. Vene piti ohjata merimerkkien mukaisesti hädässä olevan prinsessan luo, ja palata vielä ehjänä takaisin. Vene pelastajineen kaatuikin kerran, mutta urhoollisesti he jatkoivat matkaansa prinsessan luo, joka paljastui pehmoleluapinaksi. Prinsessa saatiin pelastettua, vaikka pahvista ja naruista valmistettu vene alkoikin satamaa lähestyessä vedellä jo viimeisiään.

Laiva liikkui hienosti pelastamaan prinsessaa ja uppoamisestakin selvittiin!

Viimeisellä rastilla täytyi etsiä maastosta palapelin palasia, ja saada vielä koottuakin niistä kuva. Tehtävä ei ollut helppo, sillä maastossa oli myös hämäyksenä palapelin paloja väärästä palapelistä. Lopulta Joutsenet saivat kuitenkin hienosti kasaan oikean kuvan. Vielä piti tunnistaa, kuka kuvassa ollut "kenraali-partioheppu" onkaan, tai vielä tarkemmin, mitä hän on tehnyt. Pienen pohdinnan jälkeen oikea vastaus löytyi. Partion perustajahan se siinä!

Päivä oli oikein mukava. Siitä ei olisi kuitenkaan selvitty ilman evästaukoja, joilla nautittiin niin porkkanaa, nakkeja kuin eväisleipiäkin. Ja taisi eväänä olla suklaatakin... 😊

Ensi vuonna sitten taas uudestaan!

Teksti ja kuvat: Liisa Harve

Leimahduksen vaellus 2019

Tyttöjohtajistomme suuntasi kesällä käsivarren erämaahan tavoitteenaan Suomen korkeimman kohdan saavuttaminen. Matkaan sisältyi monia vaihteita ja sitä on muisteltu lämmöllä jälkikäteen!

Vaellus sisälsi:

161 000 askelta (vaeltajaa kohden)

30 000 kulutettua kcal (vaeltajaa kohden)

1324 m korkeus

1000 g pähkinöitä

125 km kävelyä

120 kpl näkkileipiä

52 eväspatukkaa

42 tuntia matkustamista

35 puron ylitystä

30 m/s tuulta

26 baby wipesia

23 Pussipastaa

12 nuudelipakettia

5 vaellusyötä

4 vaeltajaa

3 °C matalin lämpötila

2. Leimahduksen vaellus

1 yhteinen elämys

Tunturipurojen vesi oli raikasta

Helteinen heinäkuu?

Huipulla tuulee!

Yötön yö on aina yhtä kaunis!

Tekijät: Anni, Hilikka, Mia ja Milla

Pihka 2019

Viime kesänä Kipinät leireilivät yhdessä muiden järeäläisten kanssa Tammisaaren Skutvikenissä.

Leiri tarjosi osallistujille mahdollisuuden tutustua uusiin kavereihin myös muista lippukunnista. Näitä tyyppejä päästään varmasti näkemään vielä jatkossakin erinäisissä tapahtumissa. Tunnelma oli lämminhenkinen ja tuntui, että leirillä olisi ollut vain yksi iso lippukunta.

Illalla koko leiri kokoontui suureen sisaruspiiriin

Onnistuneen leirin takasi joustava ohjelma, jota pystyttiin muokkaamaan esimerkiksi sään mukaan. Hellesäillä meressä pulikoiminen oli yksi kivoimmista jutuista ja sitä päästiinkin tekemään usein! Toki leirillä oli myös rantasauna, jos vesi tuntui viileältä.

Muita aktiviteettejä oli esimerkiksi lyhyen tanssin keksiminen nopeasti, letittäminen, lipunryöstö (tuttavallisemmin präidis) ja kanapastan kokkaaminen nuotiolla.

Hurjapäät nousivat maitokoreilla korkeuksiin

Samalla nautittiin ihan tavallisesta leirielämästä, kuten hyvästä leiriruoosta ja teltassa nukkumisesta. Teltaöiden ainoa miinuspuoli taisivat olla hyttyset :D

Haikilla päästiin seikkailemaan pienissä porukoissa ja tekemään hauskoja tehtäviä. Parhaiten mieleen taisi painua ainakin herkullisten myslipatukoiden teko!

Teksti: Nea

Kuvat: Henri Strandman

Pussipastojen maistelu

Syksyllä kokouksessa Tiirat maistelivat eri pussipastamakuja. Samalla tuli kerrattua trangialla ruuan tekeminen. Pussipastoja oli kolmea erilaista. Jokainen sai antaa oman arvostuksen asteikolla 1-5 ja lisäksi joitain omia kommentteja.

Knorr - Formaggio with cheese
and herbs

Arvosanat: 6/5, 5/5, 5/5, 4/5, 4/5, 4/5,
3/5, 3.5/5, 3.5/5 ja 2/5

Keskiarvo: 4/5

“5/5, koska itsetehty ruoka on aina hyvää ja siinä oli paljon juustoa”, Venla ja Helmi kommentoivat.

“3/5, koska se oli liian juustoista ja en pidä juustosta”, sanoi Veera.

Pirkka - Pastaa pinaatti-
ja pestokastikkeessa

Arvosanat: 5/5, 4/5, 3/5, 3/5, 2.5/5, 2/5,
2/5, 2/5, 1/5 ja 1/5

Keskiarvo: 2.5/5

“2/5, koska en tykkää pinaatista”, kertoi Pinja.

“5/5, koska pestopasta on aina hyvää!” lida sanoi.

Muistatko sä miten trangiää käytetään?

Knorr - Carbonara with cheese
and bacon

Arvosanat 5/5, 5/5, 5/5, 4/5, 4/5, 4/5,
4/5, 3.5/5, 3/5, 2.5/5

Keskiarvo: 4/5

“5/5, koska tykkäsin sen mausta”, Maija ja Pinja perustelivat.

“2.5/5, koska pastat olivat liian pehmeitä”, Venla kommentoi.

Teksti: Tiira

Etsi 8 eroavaisuutta!

HELPOSTI SYTTYVÄ • MYCKET BRANDFARLIG
KERGESTI SÜTTIV • ЛЕГКО ВОСПЛАМЕНЯЕТСЯ

(FI) Säilytettävä tiiviisti suljettuna. Eristettävä sytytyslähteistä – Tupakointi kielletty. Säilytettävä lasten ulottumattomissa. Valmistettu vahvasti denaturoidusta etanolista.

(SE) Förvaras väl tillsluten. Förvaras åtskilt från antändningskällor – Rökning förbjuden. Förvaras oåtkomligt för barn. Tillverkad av starkt denaturerad etanol.

(EE) Säilitada tihedalt suljetuna. Hoida tule eest. Suitsetamine keelatud. Säilitada lastele kättesaamatus kohas. Valmistatud denatureeritud etanoolist.

(RU) Хранить плотно закрытым. Изолировать от источников огня. Курение запрещено. Хранить в недоступном для детей месте. Изготовлено из сильно денатурированного этанола.